

[Formanden.]

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Formanden meddelte sluttelig planen for tingets øvrige møder i den følgende uge.

Mødet hævet kl. 15¹⁵.

23. møde.

Tirsdag den 17. november kl. 14.

Første næstformand (Arnth Jensen): I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker mundtligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove, forslag til lov om forskellige forbrugsafgifter,

forslag til lov om omsætningsafgift af forskellige varer,

samt at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker skriftligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af fabrikloven.

I skrivelse af dags dato meddeler justitsministeren, at han ønsker skriftligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til midlertidig lov for Færøerne om pantsætning af fangst.

Folketingsmand Tholstrup har meddelt mig, at han ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

Vil justitsministeren i anledning af de mange påkørselsulykker i den senere tid tage retningsviser- og baglygteproblemet,

især på lastvogne, op til omgående revision, og vil justitsministeren endvidere tage spørgsmålet op om at gøre hvid maling eller refleksmaling på cyklebagskærme obligatorisk?

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende påligningen af indkomst- og formueskat til staten, den årlige ligningslov.*

Forslaget går ud på dels at forlænge ligningslovens regler for skatteåret 1954—55 — med enkelte ændringer — dels at indføre nye regler om retten til fradrag for udgifter til forsikringer og pensionsordninger og om retten til fradrag for kontingenter til faglige sammenslutninger.

Ved lovforslagets § 3 om ændret affattelse af ligningslovens § 5 er de heri fastsatte maksimalindkomstbeløb og nedslagsbeløb foreslået forhøjet. Dette skyldes, at de i lovbestemmelsen omhandlede rentemodtagere i 1953 vil få en noget højere indkomst, idet renten er steget og der er ydet rentemodtagerne ekstraordinære tilskud i henhold til særlige love. De foreslåede forhøjelser vil medføre, at der bliver tale om en praktisk taget uforandret beskatning af rentemodtagerne. Der er ved beregningerne taget hensyn til de omtalte ekstraordinære tilskud, der er udbetalt i 1953. Der er derimod ikke taget hensyn til den særlige ydelse, der er foreslået i det den 20. oktober d. å. fremsatte forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl. Ydelsen vil først komme under beskatning for skatteåret 1955—56, idet den er foreslået udbetalt sammen med renten for januar 1954, og dette vil gælde, selvom den muligvis i enkelte kommuner faktisk skulle blive udbetalt i slutningen af indeværende år. Det vil derfor først være nødvendigt at tage hensyn til denne eengangsydelse ved gennemførelsen af næste års ligningslov.

Ved lovforslagets § 7 er tillige givet en ny regel om retten til fradrag for kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger.

[Finansministeren.]

Medens der efter gældende praksis i almindelighed kun tillades fradrag for 75 pct. af sådanne kontingenter, går forslaget — i lighed med skattelovskommissionens forslag og statsskattelovforslaget — ud på at tillade fuldt fradrag. Skattelovskommissionen anførte herom, at medlemsskab af en faglig sammenslutning praktisk talt altid må anses for en nødvendig for udøvelsen af det pågældende erhverv, og det er — udfra denne betragtning — nu foreslået, at den fulde fradragret hjemles med virkning allerede fra det kommende skatteår.

Den adgang, der ved ligningsloven i fjor hjemledes skatterådene til i visse tilfælde bevillingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst for skatteydere, der i tiden mellem den 1. april 1950 og den 1. december 1952 første gang havde etableret eller overtaget selvstændig erhvervsvirksomhed, er ved lovforslagets § 9 foreslået forlænget til at gælde for endnu et skatteår, skatteåret 1954—55. Ordningen, der var noget helt nyt, har kun været praktiseret ved ligningen for skatteåret 1953—54, og de erfaringer, der har kunnet indhøstes på grundlag heraf, er ikke så store, at man har ment på det foreliggende grundlag at kunne tage endelig stilling til spørgsmålet om opretholdelse af en særlig ordning for etableringstilfælde og, i bekræftende fald, om den nærmere udformning af en sådan ordning. Når ordningen har virket i endnu et år, skulle der være bedre muligheder for en sådan bedømmelse. Derfor er bestemmelsen foreslået forlænget til at gælde for skatteåret 1954—55, alene med den ændring, at perioden, i hvilken etableringen eller overtagelsen skal have fundet sted, forlænges således, at den omfatter tiden fra den 1. april 1950 til den 1. november 1953.

Af større betydning er de nye bestemmelser, der er foreslået ved lovforslagets § 6 om retten til fradrag i den skattepligtige indkomst af udgifter til forsikringer og pensionsordninger.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget gjort udførlig rede for hele dette spørgsmål, for de overvejelser og den behandling, det tidligere har været genstand for, for de tidligere fremsatte forslag — dels af skattelovskommissionen i dens betænkning af 1948, dels i det den 6. marts d. å. her i tinget

fremsatte forslag til en ny statsskattelev — og for det forslag, der hermed fremsættes til løsning af spørgsmålet. Jeg skal derfor her indskrænke mig til en omtale af lovforslagets hovedtræk, idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til forslaget.

Når det er foreslået allerede nu — på ligningsloven — at få fradragsspørgsmålet løst, er det i erkendelse af, at dette så længe debatterede spørgsmål tiltrænger en løsning snarest. Det har jo også flere gange været fremdraget under behandlingen af tidligere ligningslove. Imidlertid må det erkendes, at en gennemgribende nyordning på dette område ikke er praktisk gennemførlig med ganske kort varsel. Grunden her til er, at den foreslåede nyordning — ligesom skattelovskommissionens og statsskattelovforslagets — bygger på en forskel i fradragretten for de forskellige arter af forsikringer og pensionsordninger. Dette må uundgåeligt medføre visse vanskeligheder ved overgangen fra det nugældende fradragssystem til de nu foreslåede nye regler. Dette skyldes især, at forsikringsformerne er så varierende, og at der forekommer adskillige forsikringsformer, der er en kombination af kapital- og renteforsikringer. Ved alle sådanne forsikringer er det nødvendigt at foretage en opdeling af præmien eller indskuddet i den del, der falder på kapitalforsikringen, og den del, der falder på renteforsikringen. En sådan deling er forsikrings-selskaberne i stand til at foretage, men det må nødvendigvis tage selskaberne en ret lang tid at gennemgå samtlige bestående forsikringer af blandet karakter, at foretage den omtalte fordeling og at tilstille forsikringstagerne meddelelse herom til brug ved deres selvangivelse.

Det nævnte forhold vil medføre, at en nyordning ikke er gennemførlig med virkning allerede for skatteåret 1954—55, og forslaget går derfor ud på, at der nu på ligningsloven tilvejebringes hjemmel for nyordningen, men således at denne først skal træde i kraft fra og med skatteåret 1955—56. Man vil herved få den fornødne tid til ordningens praktiske iværksættelse. Forsikrings-selskaberne vil kunne drage omsorg for, at alle kombinerede forsikringspolicer, der oprettes for fremtiden, får påtegning om opdeling af præmien og indskuddet over-

[Finansministeren.]

ensstemmende med de nye regler for fradragsretten, jfr. nærmere herom lovforslagets § 6, stk. 3. Og alle, der tegner forsikringer i 1954, vil kunne gøre det under hensyntagen til de nye regler, der efter forslaget vil komme til anvendelse på forsikringsudgifter m. v., der afholdes i 1954.

Ved lovforslagets § 5 opretholdes derfor den tidligere gældende ordning for skatteåret 1954—55.

De nærmere regler i lovforslagets § 6 går iøvrigt ud på, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst uden begrænsning kan fratrages udgifter til arbejdsløshedsforsikring og udgifter til præmie vedrørende livrente, overlevelsereente, arverente, invaliderente, pensionsforsikring eller lignende renteforsikring, der er tegnet til fordel for den skattepligtige eller hans pårørende, samt bidrag til pensionsordninger, der går ud på at sikre den skattepligtige eller hans pårørende en løbende årlig pensionsindtægt.

Forsåvidt angår forsikrings- eller pensionsordninger af det nævnte indhold, for hvilke der præsteres et indskud een gang for alle, har man ikke ment at kunne indrømme fuldt fradrag i indkomsten for det år, hvori indskuddet præsteres, men man har foreslået en afskrivningsordning, således at der kan fratrages $\frac{1}{15}$ af indskuddet i indskudsåret og hvert af de efterfølgende 14 år. Der er derhos foreslået en særlig afskrivningsordning for de tilfælde, hvor præmie- eller bidragsbeløb efter forsikrings- eller pensionskontrakten skal tilsvares over et kortere åremål end 15 år.

Ved siden af den ubegrænsede fradragsret giver forslaget adgang til fradrag indenfor en overgrænse på 600 kr. for visse forsikringsudgifter m. v., nemlig beløb, der er afholdt til kapitalforsikringer, kapitalpensionsordninger, visse opsparingsordninger samt til syge- og ulykkesforsikringer.

Som allerede anført i skattelovskommissionens betænkning kan der rejses tvivl om, hvorvidt der i det hele taget er grund til at indrømme fradragsret for præmier til kapitalforsikringer, da forsikringssummen ved udbetaling, modsat pensions- og renteforsikringsydelse, ikke gøres til genstand for indkomstbeskatning.

Når den begrænsede fradragsret for sådanne forsikringsudgifter alligevel er fore-

slået opretholdt og faktisk udvidet, skyldes det dels hensynet til, at et stort flertal af befolkningen finder det rimeligt, at der er mulighed for indenfor en begrænset ramme skattefrit at påtage sig sådanne udgifter, dels ønsket om herigennem at stimulere opsparingen. Det må også antages, at de foreslåede nye regler om den ubegrænsede fradragsret for pensionsbidrag og renteforsikringspræmier vil bidrage til at øge opsparingen, men det væsentligste motiv til den foreslåede ændring er dog, at tiden nu må være inde til at bøde på den urimelige dobbeltbeskatning, som hidtil har fundet sted for den del af disse udgifter, som det ikke har været muligt at fradrage indenfor den hidtil gældende overgrænse.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til en velvillig behandling i det høje ting.

Socialministeren (Strøm): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af fabrikloven.*

Det kan måske på forhånd synes påfaldende, at jeg fremsætter et sådant forslag, efter at jeg for ganske kort tid siden her i tinget fremsatte forslag til en helt ny arbejderbeskyttelseslov. Jeg har imidlertid ment, at det spørgsmål, mit sidste forslag drejer sig om, nemlig adgangen til at foretage sætning og trykning af dagblade på helligdage, er af en sådan karakter, at det bør behandles forlods.

Efter fabriklovens § 26, således som den nu er formuleret, er det forbudt dagblade at lade foretage sætning og trykning på folkekirkens helligdage fra kl. 9 morgen til kl. 12 aften.

Ved en indenrigsministeriel bekendtgørelse af 2. februar 1918 blev forbudet midlertidigt lempet, idet man under henvisning til de herskende overordentlige forhold og under påberåbelse af den almindelige dispensationsbeføjelse i § 26 tillod, at det omtalte arbejde indtil videre kunne finde sted i tiden kl. 10—12 aften.

Senere kom man — som der nærmere er gjort rede for i forslagens bemærkninger — i tvivl om, hvorvidt dispensationsbestemmelsen i § 26 også omfattede arbejde med sætning og trykning af dagblade. For at få skabt klare linier blev der derfor i 1931—32 og senere igen i 1932—33 for rigsdagen